

Željno pogleduje po vratih, zakaj poslal je po duhovnika, želeč se spraviti z Bogom in s svetom, želeč sprejeti sveto popotnico. In v tem trenutku stopi v izbo kaplan, bolenikov največji politični nasprotnik, duhovnik s katerim še sta si stala pred par dnevi kot strastna politična sovražnika nasproti. Kako tolažbo, kaki mir bode podelil duhovnik agitator svojemu tolažbe iskajočemu nasprotniku?

Ljudstvo, sodi zopet samo, ali niso povzeti ti prizori iz tvoje sredine, iz tvojega žitja? O, kolika je razlika med temi prizori in med istimi, ki se vršijo po farah, v katerih je duhovnik razven strank, v katerih je nad strankami!

Kam jadrate vi nekaterniki izmed duhovnikov, kaj počenjate s svitlim, najdražjim biserom tega sveta, se sveto vero? Zdravniki, zavračate poprej sami sebe, potem še le začnite vračiti druge!

Da pa so te naše vrste zopet resnične, da se med ljudstvom tu in tam pojavijo — hvala Bogu povsod ne — ti prizori, to vidi in ve ljudstvo najbolj samo. In boljši elementi ljudstva spoznali so to že zdavnaj! „Gospod župnik, pustite nas kmete pri miru, skrbite za vašo cerkev, ostanite pri oltarju, kakor moramo mi kmetje ostati pri plugu“, tako je zaklical pred kratkim občinski predstojnik pri občinskih volitvah svojemu župniku!

Da pa so se začeli kmetje zoperstavljeni brezmejni farški hujskariji, da so začeli sami braniti dragocen svoj biser, sveto svojo vero pred hujskajočimi brezvernimi politikami duhovniki, to je znak, da se je začelo med njimi daniti. Napočila je nova zarja, novo jutro je prišlo, Bog daj, da bi sledil temu jutru svitel, jasen dan!

Ako pa se pojavijo tu in tam znabiti še oblaki, ako se privlečejo megle, nikdar in nikdar ne smemo obupati, z Božjo pomočjo, pod njegovim varnim ščitom bomo pričakali zopet svitlejših, jasnejših ur. In tako zremo lahko z mirno vestjo v boljšo bodočnost in če smo s temi vrsticami zabranili vsaj nekaj brezvestne hujskarije, pripravljajoč ljudstvo na svitlejše čase, spodbujajoč je, da bi si jih samo priborilo, potem smo naš smoter zares popolnoma dosegli!

»Lep pozdrav od tistega gospoda v mestu«, rekel je doma župniku; »pusti vam povedati, da se bode s Fiderlom posebno potrudil in da morate čez tri tedne zopet po njega poslati.«

Župnik od samega veselja ne ve kaj storiti, da mežnarju za njegov trud dva cela groša — počenih ravno ni imel — in kar ne more dočakati tretjega tedna. Nasprotno pa je bil mežnar zmiraj žalosten. Moj Bog, kaj naj le začne, ko pride čas, ker Fiderla so že davno ribe pojedle.

Dobro. Ko so minili trije tedni, da zopet župnik mežnarju trideset goldinarjev in reče: »Tako moj ljubi mežnar, zdaj greš v mesto, plačaj to in pripelješ psa!

Mežnar odide, a se dolgo ne vrne, siromak si ni upal domov. Kaj naj stori? Naposled vendar počasi prileze, žalosten in boječ in lahko si mislite, da je prišel brez psička.

»No mežnar, kaj pa je?« zadere se župnik namesto krščanskega pozdrava nad njim.

»Jojmene, kaj bi bilo?« odvrne mežnar, »sam sem prišel in vam gotovo ne bode moglo v glavo, zakaj se je tako zgodilo. Šel sem v mesto k onemu gospodu. Ste gotovi? ga vprašam. Gotov sem, mi odgovori. Nato mu plačam in

Vojska med Rusi in Japonci.

Kakor smo poročali so dne 25. p. m. naskočili Rusi levo japonsko krilo in sicer pri Linšipu. Naskok, katerega je izvršila druga mandžurijska armada, je vodil general Grippenberg. V začetku se je posrečilo Rusom osvojiti si več japonskih posadk. Poznej pa je general Oku, komandant levega japonskega krila, porinil več čet na bojišče in je nagnal Ruse po tridnevni bitki čez reko nazaj.

Rusi so bili toraj zopet tepeni in sicer jako zdatno.

Japonci so izgubili po najnovejših poročilih 7 tisoč mož, Rusi pa čez 10 tisoč.

Vsekakor je mogoče, da je Kuropatkin, vrhovni poveljnik Rusov, izvršil ta napad zopet na povelje ruske vlade, kateri je bilo najbolj na tem ležeče, da odvrne občno pozornost razburjenega ruskega ljudstva od velikanskih izgrediv v domovini zopet na bojišče.

V velikanskih „bitkah“ v Petrogradu, v Varšavi, v Rigi itd., kjer se je streljalo na neoborožene delavce, dijake, na žene in otroke, da, tam je zmagal „očka“ car. V daljni Aziji pa, kjer mu stoje obožene junaške čete Japoncev nasproti, je bil zopet prav pošteno tepen.

Obžalovati je samo tisočero in tisočero ubogih vojakov, kateri morajo umirati zbog lahkomišelnosti samovlade krvoločnih carskih krogov.

Prva žrtva, katero so zahtevale bitke ob koncu meseca januarja, je bil ruski general Grippenberg, komandant druge ruske armade, katera je bila v zadnjih bitkah od Japoncev tepena. Grippenberg se je pozval iz bojišča nazaj domov in bode penzioniran. Grippenberg je bil pogumen general, kateri se je v večih bitkah odlikoval. Med njim in med vrhovnim poveljnikom Kuropatkinom že ni bilo poprej nikakega pravega sporazumljenja, katero se je seveda po teh bitkah, v katerih so bili Rusi zopet tepeni, še bolj porušilo. Grippenberg je predbacival Kuropatkinu, da je ta za časa zadnjih bitk preveč uplival na njega. Češ, v teh bitkah je bila v začetku zmaga na strani

gospod mi izpusti psa? Oj jojmene, ko me Fiderl zagleda, skoči vesel v mene in — kriči!«

»Kaj, moj Fiderl kriči,« zadere se Zušnik zopet, »pa je res, da kriči?«

»Je kričal«, reče mežnar tiho in žalostno, »kričal je:« »No, mežnar, kako se ti godi? Ali so tvoji otroci, ki so me prej zmiraj dražili, že bolj pridni postali? Kaj dela tvoja žena? Jeli, dolg čas ji je, ker mi tri tedne ni mogla obirati bolh?« »Hvala lepa, Fiderl,« sem mu rekel, »pri nas je še vse pri starem.« — »In kako pa je kaj mojemu ljubemu župniku,« začne spet izpraševati, »je še zmiraj rad pečenko in pipike? Sta si še z Miciko kaj po knofih? Kaj, še župnik vedno zahaja po noči.«

»Oooo, saprabold!« zakliče Zušnik, »pes pa govori malo preveč!«

»Da«, nadaljuje mežnar, »mislil sem si, da mi zna še kaj več povedati in zato sem mu takoj vrat zasuknil.«

»Prav si imel, mežnar!« reče župnik vesel in mu stisne dve kroni v roko!

Ja, zares huda bi bila, ako bi znal ta ali drugi farški psiček govoriti.

Rusov, Kuropatkin pa je napravil, kakor trdi Grippen-berg, ta veliki pogršek, da ni poslal, ko se je bitka pričela, pomoči. Kakor se poroča, se bode tudi Kuropatkin, katerega v enomer obrača sreča na bojišču hrbet, pozval nazaj. Kuropatkin je pogumen, dobrovoljen in po vsem pošten mož, toda on nima toliko poguma, da bi prevzel vso odgovornost na sebe. Zato ima vso rusko počenjanje nekak znak nepopolnosti, zato jih dobijo Rusi vedno po hrbtu. Ako pomislimo, da vodijo takorekoč ob „zeleni mizi“ Rusi svojo vojno, to je, da je upliv vladnih krogov na Kuropatkina velikanski, potem ne moremo Kuropatkina dolžiti, da bi on bil kriv ruskim porazom. Povrh pa še nimajo niti ne ruski vojaki in ne oficirji navdušenja za ta boj. Naslednik Kuropatkina seveda tudi ne bo moral čudežev izvršiti, nikakor ne bode mogel vcepiti ruski armadi navdušenja za boj, kakor ga imajo japonski vojaki. Bodoče zmage Rusov bodejo toraj najbrž take, kakor so bile do sedaj, toraj, da bodejo zopet tepeni.

Kakor se poroča, je te dni dospel na bojišče general Kaulbars, ter prevzel poveljstvo druge mandžurske armade na mesto Grippenberga.

V zadnjem času je vladala na bojišču velika zima. Toplomer je padel celo na 20. stopinjo pod ničlo. Najbrž so zmrznili vsi, ki so bili na bojišču ranjeni.

Na bojišču se neprestano napadata sovražnika. Za časa, ko to pišemo, obstreljuje ruska artilerija neprestano levo krilo in sredino japonske vojne. Bržčas se bode bila takoj, ko poneha sedanji hudi mraz velika, odločilna bitka. Do sedaj ni bilo večjih bitk, vsekakor pa je že skoraj gotovo, da bodejo Rusi zopet tepeni.

Spodnještajerske novice.

Oddaja trt iz trsnice mesta Ptuja. Mestni urad v Ptujju naznanja, da se odda iz mestnih trsnic v Ober-Pettau približno 200 do 300 tisoč popolnoma čistih, velikolistnatih *Riparia portalis*. Ako si hoče kdo te vrste trt tukaj naročiti, stori naj to vsaj do konca meseca februarja t. l. ker bi mogoče sicer že drugi vse odvzeli.

Dornovska morilca — pomiloščena. Dornovska morilca Šegula in Muršec, ki sta, kakor smo poročali, zaklala na zverinski način Šegulovo ženo in katera sta bila od mariborskega porotnega sodišča obsojena k smrti na vislicah, bila sta te dni od cesarja pomiloščena. Najvišje sodišče je obsodilo Šegula v dvajsetletno ječo. Muršec se je obsodil v ječo do smrti. Obema se je poostrila ječa s tem, da se bodeta na vsako obletnico umora, toraj na dan 19. avgusta vsako leto, zaprla v temno ječo, da bodeta imela ta dan post in bodeta morala ležati na trdi postelji.

Šopek zvončkov popolnoma razcvetenih nam je prinesla napredna mladenka dne 10. t. m. v uredništvo. Pravijo, da obetajo cvetljice rano v spomladi dobro letino.

Vlak ga je povozil. Pri železniških šrangah v hišo Lesičji vesi blizu Poljčan je hotel 80 letni beran da ni Anton Kočevar prekorati železniški tir, čeprav so bile šrange zaprte. Ravno v tem trenutku je prihajal brzovlak, ki se vozi iz Trsta proti Dunaju. Strojnjega brzovlaka je nesrečneža pograbil in mu zdrobil vse na glavo. Kočevar ni slišal prihajati brzovlaka, ker je imel zavoljo velikega mraza obvezana ušesa z ruto. Kočevar je bil na mestu mrtev.

Premijo za rešitev življenja je dobil cetrtišolec razm. mariborske gimnazije Janez Sorko doma iz Sloven-temu ske Bistrice, ker je rešil svojega sošolca Herica iz so s Drave. nem.

Umrl je dne 7. t. m. v Ptujju g. doktor Franc Seve Strafella po kratki bolezni, star 87 let. Rojen je bil so p pri Sv. Marku na ptujskem polju in sicer kot sin krva kmečkih starišev. Se svojim izvanrednim talentom da je strinil tudi veliko pridnost. Vse skušnje od prve s ka do zadnje je napravil z odliko. Vsled teh marljivih orož svojih študij si je pridobil temeljito znanje. Gospod sodn Strafella je bil priznано izvrsten jurist in zelo čislani pad odvetnik, ki je slovel še onkraj štajerskih mej. v k Vžival je vsestransko zaupanje, ni čudo tedaj, da so ško ga izvolili mestjani ptujski tudi v mestni zastop. sme toraj za mestnega občinskega svetovalca. Od mest- kak nih občinskih svetovalcev je bil izvoljen gospod doktor ško Strafella v letu 1867 za župana mesta Ptuja. Župan nap je bil od tega leta naprej neprenehoma do leta 1876. ho Za časa tega svojega 9 letnega županovanja si je vaje pridobil umrli mnogo zaslug, posebno za šolstvo. V vse teh letih se je ustanovila ptujška gimnazija, nadalje zag sedaj cvetoči denarni zavod, namreč mestna hranil- por nica (šparkasa), potem bolnišnica in hiralnica. Zadeli pa so udarci usode tega izvanredno delavnega moža pri in ga potisnili v ozadje. Vendar mu pa je podelil pos Bog do smrti zdravje in čili duh. Še par dni pred smrtjo v visoki starosti 87 tih let se je vesel pogo- mo varjal se svojimi prijatelji. Naj mu bode zemljica Do lahka! po

Odvzeti tiskovni stroji. Iz Brežic se nam piše: po Pred nekimi dnevi je zasačila roka pravice pri po trgovcu Umeku v Brežicah tiskovne stroje, za kojih la porabo Umek ni imel dovoljenja, zakaj Umek ni na nikak tiskar, temveč le izučen barantač manufaktur- gov nega blaga. Tone, Tone, kje pa si, da te nihče več pis ne vidi, da bi se se svojo soprogo toliko sprehajal. ose Z veselim srcem naznanjamo toraj vsem prijateljem na in znancem, da je bil eden od zgoraj imenovanih ne strojev dne 24. p. m. previden sključavnic, potem žu so ga v zdignili nekateri delavci iz njegovega stališča na in ga premestili v veliko žalost Umeka in njegove da soproge v sodnijsko poslopje. Prevoz družega stroja po se je vršil dne 26. p. m. popoldan. Spremili so ka stroja policaji in orožniki. Miren počitek jima želijo „č vsi napredni Brežčani. pr

Konec konsuma. Dne 21. t. m. se bode pri pr tukajšni sodnji ob 10 uri predpoldan prodal les- kr kovški konsum. To je toraj žalostni konec te farške ti strojine. lju

Bela zastava je vihrala dne 11. t. m. raz sodno se